

νῆξίς· εἶναι πτήσις ἐν τῷ ὕδατι καθὼς δὲ τὸ ὕδωρ δὲν μετατοπίζεται ὅταν πιεσθῇ μετὰ τὴν αὐτὴν εὐκολίαν ὡς ὁ ἀήρ, ἡ οὐρὰ καὶ τὰ πτερὰ, δι' ὧν οἱ ἰχθύς κολυμβῶσι, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ᾖναι τόσοι μεγάλα ὡς αἱ πτέρυγες τῶν πτηνῶν. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, αἱ χεῖρες καὶ οἱ πόδες χρησιμεύουσιν εἰς ἡμᾶς ἄριστα πρὸς νῆξιν, καίτοι ἀδυνατοῦμεν νὰ ἱπτάμεθα μετ' αὐτῶν.

Ἴδου μέγιστον πτηνὸν ὁ κόνδωρ.

Ὅπως ἀνεγείρη τὸ βαρὺ σῶμα τοῦ εἰς τὸν ἀέρα δεῖται λίαν μεγάλων πτερύγων, καὶ βλέπετε ὅτι τὰς ἔχει. Ὅπως κινήσῃ τὸν τῶσον πλατειάς πτέρυγας ἔχει ἰσχυρωτάτους μῦς. Γινώσκετε πῶς τὸ στήθος τοῦ πτηνοῦ προέχει, τοῦτο δὲ

διότι οἱ μῦς δι' ὧν κινεῖ τὰς πτέρυγας τοῦ εἰσὶν ἐκεῖ συσσωρευμένοι.

Ὁ ἄνθρωπος δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ πετάξῃ εἰάν εἶχε πτέρυγας ἐπὶ τῶν βραχιόνων του, τοῦτο ἐδοκιμάσθη· ὁ λόγος δὲ διότι οἱ μῦς τῶν βραχιόνων τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶναι ἱκανῶς ἰσχυροὶ ὅπως κινήσῃ τὰς πτέρυγας.

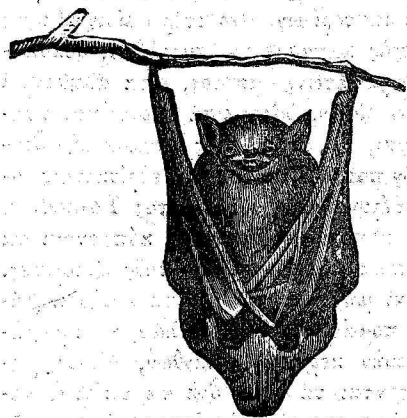
Διάφορα πτηνὰ ἔχουσι πτέρυγας διαφόρου μεγέθους. Τὰ ἱπτάμενα μακρὰν καὶ ταχέως ἔχουσι τὰς μεγίστας πτέρυγας. Αἱ πτέρυγες τῆς ἄρνιθος δὲν εἶναι ἱκανῶς μεγάλα ὅπως τὴν φέρωσι μακρὰν ἐν τῷ ἀέρι. Εἰσὶ πτηνὰ τινὰ μὴ μεταχειριζόμενα τὰς πτέρυγας τῶν εἰς πτήσιν

Ὁ στρουθοκάμηλος, οὗ τὴν εἰκόνα παρατίθεμεν, τρέχει πολὺ καὶ δὲν δύναται νὰ πετάξῃ· ἀλλ' αἱ πτέρυγές του τὸν βοηθοῦσιν εἰς δρόμον.

Τὰ πτερὰ τῶν πτηνῶν λίαν περιέργως εἰσὶ κατασκευασμένα. Τὸ στέλεχος αὐτῶν εἶναι ἰσχυρωτάτον ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ελαφρόν. Τὸ πτελὼδες μέρος εἶναι καὶ αὐτὸ ἐπίσης ἰσχυρόν. Εἶναι κατασκευασμένον ὑπὸ πλείστων λεπτῶν φύλλων, ἅτινα εἰσὶ συνδεδεμένα περιέργως ὑπὸ λεπτῶν ὀδόντων ἐν τοῖς ἄκροις αὐτῶν. Ἐὰν τὰ χωρίσῃτε ἀμέσως συνέρχονται πάλιν καὶ κλείουσι στενῶς. Τοὺς ὀδόντας τῶν φύλλων δύναται τις νὰ ἴδῃ διὰ κοινοῦ μικροσκοπίου.

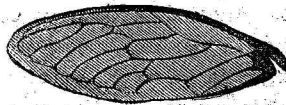
Οὐδὲν θαυμαστὸν ὅτι ἡ νυκτερίς δύναται νὰ πετᾷ τόσοι ταχέως ἔχουσα τόσοι πλατείας καὶ ἐλαφρὰς πτέρυγας. Αἱ πτέρυγες τῆς νυκτερίδος παρουσιάζουσι περιέργον καὶ πράγματι ὠραῖον κατασκευάσμα ἐκ λεπτῶν ὀστέων κεκαλυμμένων διὰ λεπτοῦ δέρματος. Τὰ ὀστά ταῦτα εἰσὶ διὰ τὸ δέρμα ὡς αἱ ἀκτίνες τοῦ ἀλεξιβρόχου, αἱ δὲ πτέρυγες δύνανται νὰ τυλιχθῶσιν ὡς τὸ ἀλεξιβρόχον. Τοῦτο γίνεται ὅποτε ἡ νυκτερίς δὲν πετᾷ. Τὸ ζῶον τοῦτο δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ κἀθῇ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους διότι μετὰ δυσκολίας ἀφίπταται ἀπὸ

χθαμαλῶν μερῶν, ἀλλ' ἱστᾷται ἀνηρτημένον ἐκ τῶν δύο ἀγκυλῶν τῶν πτερύγων τοῦ ὡς βλέπετε τοῦτο ἐν τῇ παρατιθεμένῃ εἰκόνι.

Ἐν τῇ μεσημβρινῇ Ἀμερικῇ εἰσὶ νυκτερίδες ζῶσαι διὰ τῆς ἐκμυζήσεως τοῦ αἵματος τῶν ζῶων ὅταν κοιμῶνται.

Οὐδὲν λεπτότερον τῶν πτερῶν τῶν ἐντόμων. Εἰσὶ ταῦτα λίαν ἀπαλὰ ἀλλ' ἔχουσιν ἵνας δι' ὧν καθίστανται στερεὰ. Τὸ παρατιθέμενον εἶναι ἰχνογράφημα τῆς πτέρυγος τῆς ἀκρίδος.

Ἡ ΠΡΙΓΚΙΠΗΣΣΑ ΔΑΓΜΑΡ

Ἐπιτυχῶς παρατηρήθη ὅτι ἡ Δανία κατέχει πλείονον ἐν τῇ ἱστορίᾳ χώρον ἢ ἐν τῷ χάρτῃ τῆς Εὐρώπης.

Ὁ Χριστιανὸς Θ', βασιλεὺς τῆς Δανίας, ἐγεννήθη τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1818, ἡ δὲ σύζυγος αὐτοῦ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1817. Ἐγέννησαν ἑξ τέκνα—τὸν πρίγκηπα Φρειδερίκον διάδοχον τοῦ Δανικοῦ θρόνου· τὴν πρίγκηπισσαν Ἀλεξάνδραν, νῦν σύζυγον τοῦ διαδόχου τοῦ Ἀγγλικοῦ θρόνου, τὸν πρίγκηπα Γουλιέλμον, ναύαρχον τοῦ Δανικοῦ ναυτικοῦ, ἡμέτερον βασιλέα, τὴν πρίγκηπισσαν Μαρίαν Δάγμαρ, σύζυγον τοῦ δια-

δόχου του Ρωσικοῦ θρόνου, τὴν προγκίπσσαν Θύραν, καὶ τὸν προγκίπα Βαλδεμάρ.

Ἡ προγκίπσσαν Δάγμαρ, ἥς τὴν εἰκόνα παρατίθε-
μεν, ἐγεννήθη ἐν ἔτει 1847 ἔχει ἑξαμηνίως ἡλικίαν
34 ἐτῶν. Καταρχὰς αὕτη ἐμνηστεύσατο τὸν πρεσβύ-

σβύτερον αὐτοῦ ἀδελφὸν, μέγαν δοῦκα Ἀλέξανδρον.
Ὁ γάμος ἐτελέσθη ἐν ἔτει 1866. Ἡ προγκίπσσαν
Δάγμαρ εἶναι λίαν δημοφιλὴς ἐν Ῥωσίᾳ, διὰ τὰς εὐ-
γενεῖς αὐτῆς διαθέσεις καὶ προσηνεῖς τρόπους. Ἐξε-
παιδεύθη ἐπιμελῶς, καὶ πολλὰς κεκτημένη γνώσεις

τερον υἱὸν τοῦ αυτοκράτορος τῆς Ῥωσίας, Νικόλαον.
Ἀλλὰ τοῦ μνηστῆρος αὐτῆς ἀποβιώσαντος ἐν Νικαίᾳ
ἐν ἔτει 1865, τῇ ἐπιθυμίᾳ τῶν γονέων του, καὶ τοῦ
θνήσκοντος μνηστῆρος αὐτῆς, ἐμνηστεύσατο τὸν πρε-

λαμβάνει μέγα ἐνδιαφέρον ἐν τοῖς διαφόροις ἐπιστη-
μονικοῖς καὶ βιομηχανικοῖς ἰδρύμασι τῆς Ῥωσικῆς πρω-
τευούσης, εἶναι δὲ καλῶς γνωστὴ ὡς συμπαθοῦσα φί-
λη τῶν ἀπόρων. Ἐπιμελῶς ἀποφεύγει πᾶσαν περί-τᾳ

πολιτικά ἀνάμειν, οὐδὲν ἐπομένως τῶν κομμάτων εἰς ἃ ἡ κοινωνία διηρητάι προσπαθεῖ νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν ἐπιρροήν της.

ΤΟ ΦΩΝΟΓΡΑΦΟΝ

Ἡ πρόοδος ἡ γενομένη εἰς τὴν τηλεγραφίαν, ἐπήνεγκε τὴν ἐφεύρεσιν τοῦ τηλεφώνου δι' οὗ ἀνθρώπινος φωνὴ δύναται ν' ἀκουσθῇ εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν μιλίων καὶ περαιτέρω. Ἀλλὰ κατὰ τὸ ἀπελθὼν ἔτος ἐτέρα ἀνακάλυψις ὁμοίας φύσεως ἐγένετο ἡ τοῦ Φωνογράφου, ὑπὸ τοῦ *T. A. Edison* ἀξιοματιζομένου τοῦ Ἀμερικανικοῦ στρατοῦ, δι' οὗ λέξεις προφερθεῖσαι δύνανται ν' ἀποταμιευθῶσιν εἰς οἰονδήποτε μέρος τῆς ὕφης, καὶ πάλιν ν' ἀναπαραχθῶσιν χιλιάκις ἐάν ἡ χρεῖα. Τὸ φωνογράφων εἶναι μηχανισμὸς διὰ τοῦ ὁποίου ἄγγελμα οἰαςδήποτε ἐκτάσεως δύναται νὰ ἀπαγγελθῇ ἐπὶ ἐλάσματος μετάλλου, τοῦτο δὲ ν' ἀποσταλῇ εἰς οἰονδήποτε μέρος τοῦ κόσμου, τὸ δὲ ἄγγελμα, ἀπίστευτον φαίνεται, δύναται διὰ μηχανικῆς ἐνεργείας νὰ ἀναπαραχθῇ τοιούτοτρόπῳ ὥστε ν' ἀκουσθῇ ἐν αὐτῇ τῇ φωνῇ τοῦ ἀποστείλαντος προσώπου. Διὰ τῆς παραδόξου ταύτης ἐφευρέσεως, ἡ ἀρχαία οἰκεία φωνὴ φίλου ἀποθανόντος δύναται ν' ἀναπαραχθῇ λαλοῦσα πρὸς ἡμᾶς, ἐν αὐτοῖς τοῖς ἰδίοις φθόγγοις καὶ τῇ αὐτῇ δυνάμει εἰς ἃ τὸ οὖς ἡμῶν ἦν ποτὲ εἰθισμένον. Διὰ τοῦ ἐλάσματος τοῦτου ὁ ἥχος πρῶτον τρέπεται εἰς ὁρατὴν μορφήν, καὶ τὸ ἄγγελμα μεθερμηνεύεται τρεπόμενον εἰς ἤχον. Τὸ πρόσωπον τὸ λαμβάνον τὰ τεμάχια τοῦ λεπτοῦ ἐλάσματος ἐκ λευκοσιδήρου ἐπὶ τῶν ὁποίων τὸ ἄγγελμα ἀποτυπώται, τίθησι τὰς λωρίδας ἐπὶ τοῦ κυλίνδρου συσκευῆς τινός, καὶ τιθέμενος τὸν κύλινδρον εἰς κίνησιν, ἀκούει τὴν φωνὴν τοῦ φίλου τοῦ λαλοῦσαν πρὸς αὐτὸν ἐκ τοῦ μετάλλου.

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ

[Ἰπὸ *I. Π. ΠΥΡΡΑ*]

Τὰ προδρομικὰ συμπτώματα ἐκφαίνονται οὐχὶ ἄθροα καὶ διὰ μιᾶς· ἀλλ' ἐν πρώτοις ἐν ἡ δύο, κατόπιν παρουσιαζομένης τῆς αὐτῆς αἰτίας ἢ ἄλλης ἀναφαίνονται ἄλλα νέα, ἢ ἐπιτείνονται τὰ ὑπάρχοντα, καὶ οὕτως, ἐάν μὴ διαλυθῶσιν ἐγκαίρως διὰ τῆς ὑγιεινῆς καὶ θεραπευτικῆς, συλλέγονται κατὰ μικρὸν, καὶ ἄθρως πάντα καὶ παρουσιάζουσι κατόπιν τὴν νόσον. Ἀνάγκη λοιπὸν καταστροφῆς καὶ διαλύσεως τῶν τοιούτων νοσηρῶν συμπτωμάτων, ἵνα ἐγκτασταθῇ καλῶς ἡ ὑγίεια.

Ὁ ἱερός Ἰπποκράτης (π. διαίτης τὸ πρῶτον) ἐκφράζεται ὥδε πῶς περὶ τούτου:

«Οὐ γὰρ εὐθὺς αἱ νοῦσι τοῖσιν ἀνθρώποισι προσγίγνονται, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν συλλεγόμενα ἀθρόως ἐκφαίνονται. Πρὶν οὖν κρατέσθαι ἐν τῷ ἀνθρώπῳ, τὸ ὕγιες τοῦ νοσήρου, ἃ πάσχουσιν ἐξεύρηται μοι, καὶ ὅπως χρὴ ταῦτα καθιστάναι ἐς τὴν ὑγίαν.»

Ἐάν τὰ προδρομικὰ συμπτώματα ἐπιμένωσι τὴν δευτέραν ἢ τὴν τρίτην ἡμέραν, καὶ ἐπέλθῃ πυρετὸς εἰ-

τε μετὰ ῥίγους εἴτε ἀνευ τούτου, σημεῖον ὅτι ἀρχεταὶ νόσος.

Μένε τότε ἐν τῇ κλίνῃ καλῶς κεκαλυμμένος· καὶ εἰ μὲν διψᾷ πίνει ποτὰ δροσιστικά, σμαδάαν, πορτοκαλλάδαν, ἐλαφρὰν λεμονάδαν ᾗ. Μὴ τρῶγε ὑπάρχοντος πυρετοῦ, πίνει δὲ ἀντὶ φαγητοῦ κύαθον ζωμοῦ ὀρνίθου. Ἐάν δὲ προϋπάρχῃ δυσκοιλιότης λάβῃ τὴν πρῶταν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἢ τῆς ἐπιοῦσης ἐλαφρὸν καθάρσιον.

Συνάμα ληφθῆτωσαν πάντα τὰ τῆς ὑγιεινῆς παραγγέλματα πρὸς εἰσπνοὴν καθαροῦ ἀέρος. Διατῆρεῖ δὲ καὶ καθαριότητα ἐνδυμάτων καὶ καλυμμάτων ᾗ. Ὁ θάλαμος, ἐνθα μένει ὁ ἄρρώστος, μὴ ἔστω πολὺ θερμὸς, ἀλλ' οὔτε καὶ πολὺ ψυχρὸς. Οὐδεὶς τῶν περὶ τὸν ἄρρώστον μὴ ἀνευ ἀνάγκης ὁμιλῇ μετ' αὐτοῦ. Μενέτωσαν δὲ ἐν τῷ θαλάμῳ ὀλίγοι. Τὰ ἀφεδεύματα ἀμέσως ἐκφέρειν, καὶ ἀνοίγειν τὴν θύραν ἢ τὸ παράθυρον μακρὰν τοῦ ἀσθενοῦ πρὸς ἀποβολὴν τοῦ ἀκαθάρτου ἀέρος. Κατὰ δὲ πᾶσαν πρῶταν μετὰ τὴν ἀνατρέποντος τοῦ καιροῦ, μενέτω ἐπὶ τέταρτον ὥρας ἐν τολῇ τοῦ ἡλίου καὶ ἐσπέρας πρὸ τῆς δύσεως, ἐπιπαράθυρον μετὰ τῆς θύρας ἀνοικτὰ πρὸς ἀνανέωσιν τοῦ ἀέρος τοῦ θαλάμου, τοῦ ἄρρώστου ὄντως καλῶς προφυλαγμένου καὶ ἀρμόδιως κεκαλυμμένου. Ἡ κλίνη ἔστω ἀνευ παραπετάσμάτων, καὶ μὴ ἐγγὺς τῶν τοίχων, ἵνα οὕτω διέρχεται ἀνθρώπος, καὶ ἀνανεοῦται εὐχερέστερον ὁ ἀήρ. Αἱ ἡθικαὶ ταραχαὶ εἰσὶν πολὺ ἐπιβλαβεῖς· πολλάκις μεταβάλλουσι τὴν ἡπειοτάτην νόσον εἰς κακὴν. Μὴ μενέτωσαν ἐν τῷ θαλάμῳ ἄνθη, οὔτε ὅσμαι εὐώδεις καὶ μὴ. Μὴ ὁμιλεῖ εἰς τὸν ἀσθενῆ ἀποτόμως καὶ σκιθρωπάζων· ἀλλὰ μετὰ ἡσυχίαν, ἔχων ὄψιν φαίδημον καὶ γηθόσυνον· οὕτως ἐχέτωσαν καὶ οἱ τὸν ἀσθενῆ περιποιούμενοι.

Ἐάν ὁ πυρετὸς ἐξακολουθῇ δοθῇ τὴν ἐπιοῦσαν ἐκ πρῶτης ἀφεψήμα κίνας μετὰ νάρδου (βαλεριάνας) καὶ γλυκανίσου· διότι τοῦτο πολλάκις ὑπῆρξεν ἡ ἀγκυρα κατὰ τῆς τρικυμίας τῆς νόσου. Πολλάκις ἤρκησεν ἡ χρῆσις τοῦ ἀφεψήματος τούτου πρὸς διάλυσιν, πρὸς καταβολὴν τῆς ὁρμῆς τῆς νόσου, καὶ πρὸς αἴσιον πέρας τῆς θεραπείας.

Ἐάν ὁ πυρετὸς τὴν ἐπιοῦσαν τῆς χρήσεως τοῦ ἀφεψήματος ἐξακολουθῇ, καὶ ὁ ἰατρὸς ἄπεισι, ἐπ' ἀνέλαβον τὴν χρῆσιν αὐτοῦ. Ἐάν δὲ ὁ πυρετὸς προχωρῇ καὶ ἐνυπάρχῃ πόνος ἐπὶ τοῦ ἐπιγαστρίου, σκάτοδίνη, ἢ κεφαλαλγία, ὕπνος κακὸς, βῆξ ἐπίπνοος μετὰ πόνου ἐπὶ τοῦ θώρακος καὶ ἀποχρέμψεων αἱματοφόρων, ἢ ἄλλων καὶ ἀνευ τούτων, διαταραχτικῶν συμπτωμάτων σπεῦσον τότε πρὸς πρόσκλησιν ἰατροῦ καὶ μακρὰν ὄντος.

Ἐν γένει εἰπεῖν ἅμα ἀναφανῇ ὁ πυρετὸς, ἢ διαίτα τοῦ πάσχοντος ἔστω αὐστηρά. Πρόσφερε μόνον ποτὰ δροσιστικά, καὶ οὐδεμίαν τροφήν. Ὁ θεῖος Ἰπποκράτης ὀρίζει τὴν τοιαύτην διαίταν εἰς αἰτίαν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, μεθ' ἧς δοθῇ τὸ ῥόφημα ἐκ ζωμοῦ ὀρνίθου μετὰ πάστας πολλοῦ (φιδέ).

Ἐν δὲ ὀξείᾳ καὶ πυρετικῇ νόσῳ οὐ μόνον τροφῆς ἀπέχεσθαι, ἀλλὰ καὶ ποτοῦ οἴνου. Ὁ Πλούταρχος (ὕγ.